

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: J. O.

Tuženik: Kreis Gütersloh

Intervenijent: W. D.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 1. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2011/92/EU⁽¹⁾ i točku 17. podtočku (a) kao i točku 24. Priloga I. toj direktivi, odnosno članak 2. stavak 1. u vezi s člankom 4. stavcima 2. i 3. Direktive 2011/92/EU i točku 1. podtočku (e) Priloga II. te točku 1. podtočku (b) i točku 3. podtočku (g) Priloga III. toj direktivi tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba prema kojoj se, u slučaju dodavanja postrojenja za intenzivni uzgoj pilića takvom već odobrenom postrojenju, za ta postrojenja zahtijeva provedba procjene utjecaja na okoliš u svojstvu kumulativnog projekta ili pojedinačno ispitivanje u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92/EU samo ako su ta postrojenja povezana zajedničkim poslovnim ili građevinskim objektima?
2. Treba li članak 2. stavak 1. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2011/92/EU i točku 17. podtočku (a) kao i točku 24. Priloga I. toj direktivi tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba prema kojoj se u slučaju
 - a) dodavanja postrojenja za intenzivni uzgoj pilića takvom već odobrenom postrojenju,
 - b) postrojenje koje se dodaje (29 990 mjesta) i već odobreno postrojenje (84 000 mjesta) zajedno premašuju prag od 85 000 mjesta za piliće u skladu s točkom 17. podtočkom (a) Priloga I. Direktivi 2011/92/EU,
 - c) postrojenje koje se dodaje ne doseže ni nacionalni prag za prethodnu procjenu s obzirom na lokaciju prema nacionalnom pravu (30 000 mjesta) ni nacionalni prag za opću prethodnu procjenu prema nacionalnom pravu (40 000 mjesta) i
 - d) za već odobreno postrojenje nije provedena procjena utjecaja na okoliš, ali je provedeno pojedinačno ispitivanje u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92/EU (u obliku opće prethodne procjene prema nacionalnom pravu) s rezultatom da za već odobreno postrojenje nije trebalo provesti procjenu utjecaja na okoliš,

procjenu utjecaja na okoliš za postrojenje koje se dodaje treba provesti samo ako iz pojedinačnog ispitivanja u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92/EU (u obliku opće prethodne procjene prema nacionalnom pravu) proizlazi da dodavanjem postrojenja koje se dodaje mogu nastati značajni štetni ili drugi štetni utjecaji na okoliš?
3. Treba li članak 2. stavak 1. u vezi s člankom 4. stavcima 2. i 3. Direktive 2011/92/EU i točku 1. podtočku (e) Priloga II. toj direktivi tumačiti na način da im se protivi odredba nacionalnog prava prema kojoj obveza provedbe pojedinačnog ispitivanja u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92/EU (u obliku prethodne procjene s obzirom na lokaciju prema nacionalnom pravu), podliježe li projekt u svrhu izgradnje i rada postrojenja za intenzivni uzgoj pilića procjeni utjecaja na okoliš, ovisi isključivo o tome da to postrojenje ima 30 000 ili više mjesta?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.), kako je izmijenjena Direktivom 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. (SL 2014., L 124, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Società Italiana Imprese Balneari Srl/Comune di Rosignano Marittimo i dr.

(Predmet C-598/22)

(2022/C 463/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Società Italiana Imprese Balneari Srl

Druge stranke u žalbenom postupku: Comune di Rosignano Marittimo, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia del demanio – Direzione regionale Toscana e Umbria, Regione Toscana

Prethodno pitanje

Protivi li se člancima 49. i 56. UFEU-a te načelima koja proizlaze iz presude Laezza (C-375/14), ako se smatraju primjenjivima, tumačenje nacionalne odredbe poput članka 49. [Pomorskog zakonika] na način da se njome ovlašteniku koncesije nalaže da nakon isteka koncesije, u slučaju kad je ta koncesija obnavljana bez prekida, makar i na temelju nove odluke, prenese besplatno i bez naknade građevine izgrađene na javnom dobru koje čine kompleks objekata za obavljanje djelatnosti kupališta, s obzirom na to da bi učinak trenutnog prijenosa u državno vlasništvo mogao predstavljati ograničenje koje prekoračuje ono što je nužno za ostvarenje cilja koji stvarno nastoji postići nacionalni zakonodavac, što stoga nije proporcionalno tom cilju?

Tužba podnesena 17. listopada 2022. – Europska komisija/Portugalska Republika

(Predmet C-651/22)

(2022/C 463/27)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: R. Tricot i B. Rechena, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je, time što do 6. veljače 2018. nije prenijela odredbe potrebne za potpuno usklađivanje s Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom ⁽¹⁾ od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom, i time što te odredbe nije dostavila Komisiji, Portugalska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 106. navedene direktive.
- naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktiva Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. trebala je biti prenesena do 6. veljače 2018. a države su članice morale Komisiji dostaviti tekst odredaba nacionalnog zakona koji donesu u području na koje se odnosi navedena direktiva.

Rok za prenošenje direktive je istekao i do današnjeg dana Komisija nije primila obavijest da je ta direktiva prenesena u cijelosti niti raspolaže ikakvom informacijom na temelju koje može zaključiti da je Portugalska Republika ispunila obvezu primjene potrebnih mjera. Osobito, Portugalska Republika još uvijek nije uspostavila nacionalni akcijski plan rješavanja dugoročnih rizika izlaganja radonu u stambenim zgradama, zgradama s javnim pristupom i na radnim mjestima od bilo kojeg izvora ulaska radona, bilo iz tla, građevnog materijala ili vode.

Komisija smatra da je, time što nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. i za njezino prenošenje u nacionalni pravni poredak i time što nije dostavila te odredbe Komisiji, Portugalska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 106. navedene direktive.

⁽¹⁾ SL 2014., L 13, str. 1.